

Kære Medlemmer

Jeg vil endnu engang sige tak fordi i kom her i dag. Om lidt skal vi til noget af det vigtigste ved denne Generalforsamling. Vi skal tale sammen om hvad vi i tror der bliver fysioterapeuters og dermed også foreningens udfordringer i fremtiden.

Marianne Levinsen har løftet sløret for hvilke trends hun kan se der kommer til at påvirke vores arbejdsliv, og med det i mente hvad ser i så som udfordringerne, mulighederne og problemerne. Og det er både i forhold til faget, men i høj grad også arbejdsmarkedet og foreningsarbejdet.

Jeg vil gerne prøve at skitsere noget af det jeg ser og nok mere på de indre linjer.

Jeg vil gerne starte med et citat af den Fransk filosof, **Simone weil:**

”Hvis man ikke **kender fortiden**, forstår man ikke nutiden, og egner sig ikke til at **forme fremtiden**”

Grunden til jeg fremhæver det citat er at vi til næste år kan fejre foreningens 100 års jubilæum og i den forbindelse har HB hyret en historiker til at skrive vores historie. Til næste år er det også 65 år siden (1953) at foreningen skiftede navn fra Den almindelig danske massageforening til Danske Fysioterapeuter. Det er uomtvisteligt at vi er en profession i rivende udvikling. Og vi har som forening i gennem historien haft store ambitioner på faget og professionens vegne

I 1948 havde den daværende redaktør på fagbladet og tidl. (samt kommende) formand **Rudie Agersnap** også store ambitioner og visioner på fagets vegne, så hun skriver bl.a. i vores fagblad om uddannelse: Hvor hun bl.a. siger:

Rudie Agersnap sammen med Pr. Anne Marie og Bennedikte ved den internationale fysioterapikongres i 1953

”Det er ikke nok bare at få lektier for fra side 10 til side 20 og lære dem”

Endvidere skriver hun:

”Vi må tillige optrænes til at yde et personligt og selvstændigt arbejde, vi bør kunne læse og tilegne os en videnskabelig artikel eller bog indenfor vores fag og gøre rede for den skriftlig og mundtligt, og vi må følge med, og det har vi ingen mulighed for hvis vi ikke oplæres til selvstændig tænkning.”

Den tænkning er blevet forfulgt og udviklet siden. Det har gjort at vi har bredt os ud over rigtig mange arbejdsområder fordi vi kan tænke selvstændigt og vi har så også i år, rundet vores Ph.d. nr. 100 og professorat nr. 6-7 stykker er på vej.

”Hvis man ikke **kender fortiden**, forstår man ikke nutiden, og egner sig ikke til at **forme fremtiden**”

Simone Weil

Rudie Agersnap mente at der var tre faktorer der dannede den færdige fysioterapeut:

Uddannelse, Arbejde og Organisation

Og det kan jeg ikke være uenig med hende i.

Glæd jer til bogen når den kommer til næste år, jeg har nu læst udkast indtil 1960erne -og jeg er blevet fan af Rudie Agersnap. Vi kunne godt bruge flere af hendes kaliber.

Udviklingen af et fag og en profession er samspillet mellem en visionær og vedholdende politisk ledelse og en aktiv medlemsskare der tilkendegiver deres holdninger og ikke kun internt, men også overfor omverdenen.

Vi skal være visionære og sætter mål for fremtidens foreningsarbejde og vi skal turde at tag de svære beslutninger. **Én af disse beslutninger** som vi står overfor i den kommende tid er, hvordan sikre vi ordnede forhold også for den gruppe af medlemmer, der er ansat af andre medlemmer. – *Jeg vil lige skynde mig at sige, at de fleste af vores arbejdsgivere i foreningen behandler deres ansatte ordentligt.* Denne diskussion og beslutning, der skal tages drejer sig **også** om det emne vi havde på sidste Generalforsamling:

”Kan der være æbler og bananer i samme frugtkurv?” Eller sagt på en anden måde: Kan vi fortsat være arbejdsgiver og arbejdstager i samme forening? Nu vil nogen af jer måske tænke, ”det vil jeg ikke blande mig i for jeg arbejde i en kommune under en OK” Men alle handlinger har afsmittende virkning på andre. Mange fysioterapeuter har eller kommer til at arbejde i forskellige sektorer, bl.a. derfor får det betydning for hvilke arbejdsforhold, der er både i den offentlige og private sektor. I Gribskov, som tilsyneladende er en evig tilbagevendende historie her på Generalforsamlingen overtog Aleris den kommunale genoptræning. Siden de overtog genoptræning har der været forsøgt at få en OK, men pga. en anden OK med Falck har det ikke været muligt at få tegnet en OK, der ikke blev dårligere end den Fysioterapeuterne havde i da de var ansat i Gribskov kommune. I Ålborg har man udliciteret dele af genoptræningsopgaven til klinikker for fysioterapi og i Varde har en klinik overtaget opgaven. Så hvad der foregår i dag i een sektor kan i morgen blive virkelighed for dem der arbejde i en anden.

Hvad er så den gode forening og det gode foreningsarbejde så egentlig?

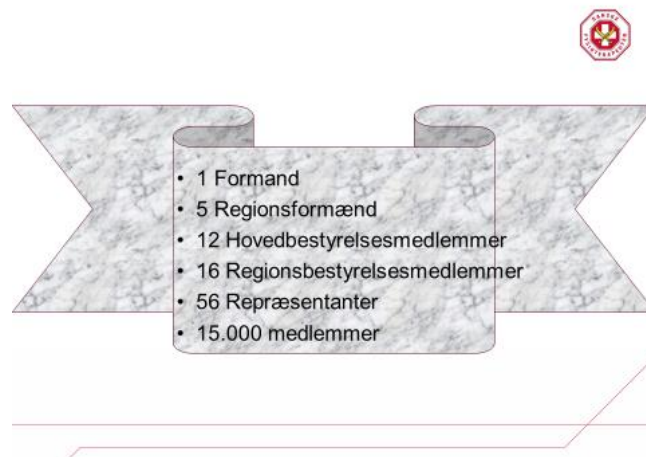
Det er når vi som medlemmer interessere os for hinanden og træffer beslutninger, der er til et fælles bedste også ud i fremtiden. Og det gælder både den enkelte og os alle i forening. Derfor er det også vigtigt at hele tiden arbejder med medlemsindflydelse og inddragelse.

Jamen! Vi har jo et repræsentativ demokrati her i foreningen, så vi har jo valgt nogle til at tage sig af det?

Ja, vi har et repræsentativ demokrati, og netop derfor er vi afhængige af dialog for at få en stor og bred indsigt i fysioterapeuters tanker om uddannelse, arbejdsliv og organisation. Tidligere var vi en rimelig homogen gruppe der primært arbejde på to store arbejdsområder hvor vi nu er spredt ud over mange områder med meget forskellige vilkår og uddannelse og det kan være rigtig svært at

overskue. I regionsbestyrelsen mener vi at 15.000 fysioterapeutiske hjerner og hjerter ved bedre hvor **skoer trykker**, end 1, 5, 12, 16 eller 56 valgte fysioterapeuter og de 1, 5, 12, 16 eller 56 valgte fysioterapeuter har brug for den viden for at tage beslutninger der er til vores fælles bedste.

Lige såvel som man føler større tilfredshed med sit arbejde når man har indflydelse på det, så tror jeg også det forholder sig med foreningsarbejde og medlemsskab. Derfor skal os der er valgte og bliver valgt fortsætte arbejdet med at gøre foreningens arbejde vedkommende og tilgængelig for jer der ikke er valgte, men vælger. I den forgangene periode har vi afholdt flere møder som er af mere politisk karakter eller netværksmøder om man vil. Det har bl.a. være for fysioterapeuter i psykiatrien, fysioterapeuter der arbejder med palliation, hverdagsrehabilitering o.a. Vi har også besluttet, at hver gang vi arbejder med et område i RB så skal vi også tage stilling til hvem og hvordan vi kan inddrage andre.

Vi vil altså gerne skabe mere dialog mellem dem der er valgte og dem der vælger.

Repræsentantskab

Netop på baggrund af flere af de medlemsmøder vi har holdt her i hovedstaden, arbejdede regionsbestyrelsen med forslag til repræsentantskabet, her i efteråret 16. Vi stillede 5 forslag.

1 forslag der gjorde det lettere at blive repræsentant

1 forslag der skulle skabe mere dialog mellem de valgte og resten af medlemmerne og 3 forslag der skulle understøtte udvidelsen af vores arbejdsmarked.

Innovationspulje, understøttelse af forskning i områder uden tradition for forskning, Understøttelse af fysioterapeuter der vil gå en organisatorisk karrierevej.

Arbejdsmarkedet og arbejdsløshed

Vi bliver flere fysioterapeuter i fremtiden og det har i nok hørt rigtig mange gange. Vi har på nuværende tidspunkt, ikke en ret stor arbejdsløshed, men vi får det hvis vi ikke bevæger os og udnytter de muligheder der er i vores fag. Mange fysioterapeuter videreuddanner sig, men vi skal ikke kun videreuddanne os til at blive endnu bedre klinikere, der er også nogle der skal uddanne sig til at blive dygtige sundhedsorganisatorer og det er både til ledelse og til konsulentfunktioner – Jeg plejer at spørge hvornår får vi en hospitalsdirektør med fysioterapeutisk baggrund? men i dag vil jeg spørge: hvornår får vi en fysioterapeut der f.eks. er ministersekretær? Jeg tror Thyra Frank kunne have gavn af en rådgiver med fysioterapeutisk baggrund.

Det var derfor (ikke pga Thyra Frank) at et af vores forslag til repræsentantskabet skulle understøtte en organisatorisk karrierevej. Vi skal turde at tænke stort -Det er også en opgave vi har sammen.

Obligatorisk træning i arbejdstiden.

Sundhed er noget der optager os alle sammen og der er meget fokus på den individuelle indsats, spiser vi rigtig motionere vi det vi skal holder vi os i mental og fysisk god form, men er det kun en

individuel opgave, at sikre det gode liv. Der bliver en større og større polarisering i forhold til sundhed – ulighed i sundhed får større og større social slagside. Her skal der andet til end almindelige oplysningskampagner og kommunale KOL-hold. Sundhedsforvaltningen i Kbh's kommune startede et projekt med træning i arbejdstiden på **5 plejecentre**. Det var først da det blev gjort obligatorisk at det for alvor gav effekt. Ved at gøre det obligatorisk blev ledelsen nødt til at forholde sig til planlægningen, så medarbejderne havde mulighed for at deltage. På facebook var der flere der gav udtryk for at de ikke synes det er i orden at kræve at ansatte skal træne i arbejdstiden, men har arbejdsgiver ikke en pligt til at sikre at medarbejderne ikke får ødelagt deres helbred af arbejdet - og til stadighed at kompetenceudvikle medarbejderne så kompetence og udfordringerne passer sammen også når det gælder de fysiske kompetencer?

Hvilken rolle synes i vi skal spille i fremtidens sundhedsvæsen?

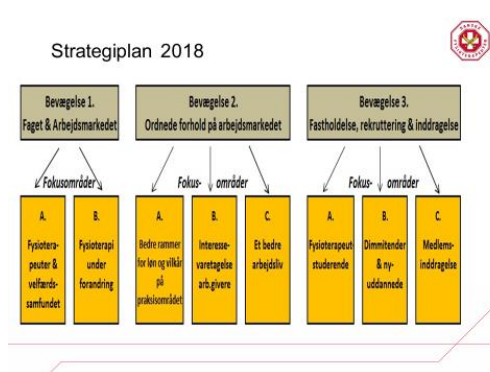
Politikerne er meget optaget af ulighed i sundhed og det sammenhængende sundhedsvæsen, de har dog forskellige tilgange, hvis vi kan anvise en løsning på noget af det problem (og helst kan vise resultater indenfor 4 år) så kan vi måske også sætte noget af dagsordenen til efterårets kommunal og regional valg.

Politisk arbejde er et langt sejt træk

Politisk arbejde er et langt sejt træk og resultaterne kan sjældent direkte aflæses, så sejrene skal oftest fejres på processerne. Vi har dog haft en sejr, der direkte kan relateres til vores arbejde. Det var Børnecenter København som der står mere om i den skriftlige beretning.

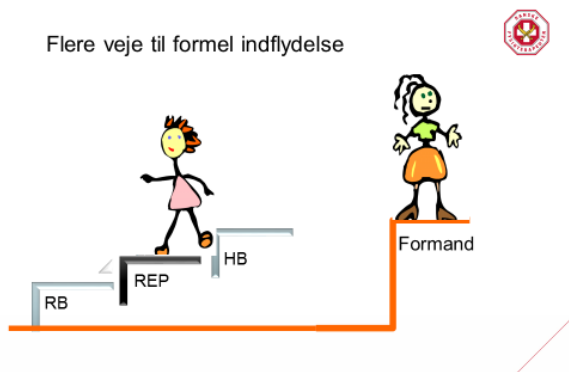
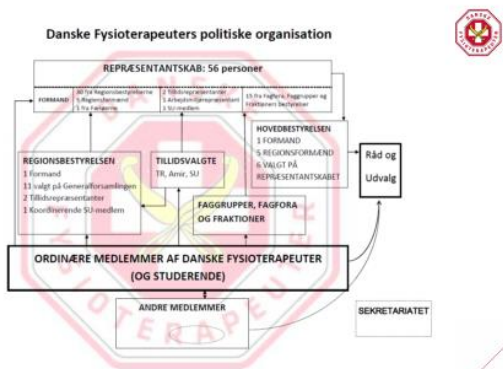
Vi er en stor region med mange kommuner og mange politiske opgaver, derfor har vi i RB, efter en prøveperiode, og evaluering valgt at konstituerer sig med en næstformand. Dels giver det større politisk handlekraft, men det giver også en god sparing i dagligdagen.

Hovedbestyrelsen vedtager en ny strategiplan hvert andet år som også bliver en del af Regionsbestyrelsens arbejdsgrundlag. Den meget overordnet og ultrakorte udgave er: Flere job til flere aktive medlemmer på ordentlig vilkår.

2018 bliver et begivenhedsrigt år foreningen har 100 års jubilæum og der skal forhandles ok på det offentlige område. Der er valg til både Formandsposten og Regionsformandsposterne og der er valg til

repræsentantskabet – foreningens øverste myndighed. Her er et organisationsdiagram, man kan blive helt træt, derfor har jeg lavet en pixi-udgave

Så hvis du vil have formel indflydelse i foreningen, så er der flere trapper du kan gå ad.

Så dem i vælger til Regionsbestyrelsen i dag er der en stor del af dem, der kommer til at tage beslutning om foreningens overordnede linjer, det er også dem der har mulighed for at komme til at sidde i Hovedbestyrelsen

Så lige en lille reklame 80 % af alle danskere har en Facebook profil, så hvis det samme gør sig gældende for fysioterapeuter her i hovedstaden, så mangler vi stadig 2000 likes.

Danske Fysioterapeuterregionhovedstaden på Facebook

- Det er OS der er Danske Fysioterapeuter - sammen med de 14.900 andre medlemmer

Danske Fysioterapeuter er ikke et forsikringsselskab, men en forening med alt hvad det indebærer, sekretariatet ude i Holmbladsgade er ikke Danske Fysioterapeuter, men de skal hjælpe OS til at få ført det ud i livet Vi gerne vil. Det er OS der er foreningen, sammen med de 14.900 andre medlemmer

Og så håber jeg vi får en rigtig god diskussion nu om hvad vi skal i vores forening.

Tak for ordet.

Og så lige et billede til af **Rudie Agersnap**

Rudie Agersnap (født Mackeprang) til fødselsdag på Hindsgavl i 1926 (22år)